

Kicaquan a sizi a ljezaya tua gadu

Izua za kasiw a tapaw i kulakula ta gadu, na kemaizua maraljak a sizi.

Qau, rinukuz a kilalaing na kina za aljaljak a sizi, sa kiseljaseljng ta qadaw a meqaca timadju.

Izua ka itaqadaw, kiljavaranan na kina azua aljaljak a sizia: “lja u aljak, meqaca nga sun, uri patagilj anga sun a kicaquan a karakuda, kicaquan anga sun a kitjukacidicidilj. iniyaka en a uri paljelalaing a kilalaing a patjeramaljeng tjanusun.”

Azua aljaljak a sizi, dremequdreng sa tevelavela: “ui, nanguaq ! sa anema uri tja kudain nusauni a qadaw?” ayain a kina a mayatucu : “satjezu anan ca matjaq a camel a pasa tjay sa venan! ” qau, kavicen a camel sa kipusaury a kina, sa vaik a pasa ta kinayzuanan na venan.

Nuri semata tapaw na venan, uri kjezaya sa kilasung ta tagaduan sana djaljudjaljun a ljaljak a sizi. manu, ka djemaljun timadju tua kulakula na gadu, ljemeker a venarung: “ua ! vavaw aravac a gadu, tuki en a uri makaljezaya kemuda? ”

Secevang ta kuning sa kivadaq: “pay u kivadaqay sun turi tja pakaljezayain sa kilasung taycu a gadu? ” tevelain na kuning: “maqati

aravac ! pudrusa, putjelu a en a ljezaya sa kilasung nu itaqadaw lja ! ”

Vaivaik sa kinemnem a kedrikedri a sizi: “maru ljiyavavaw ca gadu ! iru u paqati a puliyaw a ljezaya?” ljemengljeng ta ljaljak a vavuy sa kivadaqayi a kirimu, tevelain a vavuy: “gamagalj a ravac, valjuti tu maruqu a en dry ! ” ka lemandga sizi, kirimu a cempeliu ta qulu sa cikel a sema tjumaq.

Pucan a kina tu semaqumaqamaqan a aljak a sizi, kivadaqan: “aku su sicikel a camel?” temvela aljak a sizi: “ina, u sipagalju a ljezaya gadu, aya kuning, ljakua, gemagalj aravac aya vavuy. sa nu u tanguin a gadu, vavaw a ravac, avan nu u sicikel a sematjumaq.”

Galjuin a semarunguaq a rukay a kina: “maya kilangda paqeteleng a kay na qaliqali, kiicaquan itjen a venarung tana pacengceng a tja kudain, vaiku anan a paqayam a mumalj.”

A kedrikedri a sizi na kirangez tua sikisamuljan nimadju, ljaki lemulumulu a zalangezangan nimadju, na mitemezengan sakamaya, vililj anga si djaljunan a kinavic a camel a pasatua kinaizuanan na venan.

小山羊學會爬山

山腳下有一間小木屋，屋裡住著山羊媽媽和小山羊。小山羊在媽媽的細心照顧下，一天天長大。

有一天，山羊媽媽對小山羊說：「孩子，你長大了，應該開始工作，學會獨立自主，媽媽沒有辦法照顧你一輩子呀！」小山羊邊點頭邊回答：「好呀！那今天要做些什麼呢？」媽媽說：「你先將這捆青草送去鹿先生家吧！」小山羊把青草背在肩上，向媽媽道別後就出門。

要到鹿住的地方，小山羊得爬過一座山才能到達。小山羊站在山腳下，心想：「哇！山這麼高，不知道爬得過去嗎？」這時候碰到小白兔，小山羊就問：「請問，這座山可以爬過去嗎？」小白兔回答：「當然可以，

我每天爬兩、三次呢！」小山羊邊走邊想：「這山這麼高，怎麼有可能一天爬這麼多次？」這時看到小山豬，牠趕緊過去問，小山豬回答：「很危險，我昨天還差一點滾下來呢！」小山羊聽完就馬上轉頭回家。

山羊媽媽看到小山羊進門，就問：「你怎麼又把青草背回來？」小山羊說：「媽媽，小白兔說山很好爬，而小山豬說山很危險，我看山那麼高，實在很害怕，所以就回來。」媽媽溫柔地說：「不要盲目聽別人的話，要學著自己去判斷該不該做，你現在再去試試。」

小山羊靠著自己的努力，雖然爬得全身是汗，最後還是把青草送到了鹿住的地方了。